

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 63/19

Luxembourg, 14. maj 2019

Sodba v zadevi T-795/17
Carlos Moreira/EUIPO

Splošno sodišče EU potrjuje ničnost registracije znamke „NEYMAR“ od tretje osebe

Carlos Moreira s prebivališčem v Guimarãesu (Portugalska) je decembra 2012 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) zahteval registracijo besednega znaka „NEYMAR“ kot znamke Unije za obleke, čevlje in pokrivala. Znamka je bila registrirana aprila 2013.

Neymar Da Silva Santos Júnior je februarja 2016 pri EUIPO vložil predlog za ugotovitev ničnosti te znamke za vse proizvode, ki jih označuje. EUIPO je predlogu za ugotovitev ničnosti ugodilo.

C. Moreira je zato pri Splošnem sodišču Evropske unije vložil tožbo za razglasitev ničnosti odločbe EUIPO.

Splošno sodišče s sodbo z današnjim dnevom potrjuje odločbo EUIPO, v skladu s katero je C. Moreira pri vložitvi zahteve za registracije znamke „NEYMAR“ ravnal v slabi veri.

Čeprav je C. Moreira priznal, da je bil ob vložitvi zahteve za registracijo znamke „NEYMAR“ seznanjen z obstojem N. Da Silve Santosa Júniorja, pa navaja, da ni vedel, da je Brazilec vzhajajoča nogometna zvezda z mednarodno priznanim talentom, in trdi, da zadnjenavedeni v Evropi še ni bil poznan.

Splošno sodišče opozarja, da je iz odločbe EUIPO razvidno, da dokazi v podporo predlogu za ugotovitev ničnosti, vložnemu pri zadnjenavedenemu, dokazujejo, da je bil N. Da Silva Santos Júnior na upoštevni datum že poznan v Evropi, zlasti po njegovih rezultatih, doseženih z brazilskim nacionalnim nogometnim moštvom, in da se je o njem v Evropi med leti 2009 in 2012 obsežno poročalo v medijih, zlasti v Franciji, Španiji in v Združenem kraljestvu. N. Da Silva Santos Júnior je bil tako že poznan kot zelo obetaven nogometaš, saj je pritegnil pozornost velikih evropskih nogometnih klubov, ki so želeli v prihodnosti z njim podpisati pogodbo, več let preden je leta 2013 dejansko prestopil v nogometni klub FC Barcelona.

Splošno sodišče potrjuje tudi, da je imel C. Moreira prav tako omejeno znanje o nogometu, kot dokazuje dejstvo, da je na isti dan, ko je vložil zahtevo za registracijo znamke „NEYMAR“, vložil zahtevo za registracijo besedne znamke „IKER CASILLAS“, znamke, ki ustreza imenu drugega slavnega nogometaša. Poleg tega Splošno sodišče poudarja, da je C. Moreira med drugim priznal, da je bil na ta dan seznanjen z nogometnim dogajanjem po svetu. Glede na te ugotovitve in dejstvo, da znamka, sestavljena zgolj iz besednega elementa „NEYMAR“, popolnoma ustreza imenu, pod katerim je N. Da Silva Santos Júnior poznan na nogometnih tekmah, **si ni mogoče predstavljati, da C. Moreira ne bi bil obveščen o obstoju nogometaša, ko je vložil zahtevo za registracijo znamke „NEYMAR“.**

C. Moreira zanika, da je registracijo znamke „NEYMAR“ zahteval le zato, da bi izkoristil ugled brazilskega nogometaša. Trdi zlasti, da je ime „NEYMAR“ izbral le zaradi fonetičnosti imena, in ne da bi se skliceval na nogometaša. C. Moreira meni, da je bila izbira uporabe besednega znaka „NEYMAR“ tako zgolj naključna in ne izraz zavestne volje uporabiti ime znanega nogometaša. Splošno sodišče zavrača trditve, da je ta izbira izhajala iz takega naključja, saj je bil nogometaš na upošteven datum v svetu nogometa zelo slaven, tudi v Evropi, in C. Moreira o njem ni imel le

omejenega znanja. Ni torej mogoče trditi, da ni vedel, kdo je N. Da Silva Santos Júnior. Splošno sodišče v zvezi s tem opozarja, da je znamka sestavljena le iz besednega elementa „NEYMAR“, enakega imenu, pod katerim je Brazilec v svetu nogometa pridobil mednarodni ugled.

Splošno sodišče poudarja tudi, da C. Moreira ne navaja nobene prepričljive trditve, s katero bi nasprotoval presoji EUIPO, v skladu s katero njegove zahteve za registracijo izpodbijane znamke ni bilo mogoče pojasniti z nobenim drugim razlogom, kot z željo po parazitskem izkoriščanju ugleda nogometaša.

Nazadnje, Splošno sodišče zavrača trditev C. Moreire, v skladu s katero se je EUIPO oprl zgolj na domneve za napačno ugotovitev, da je bil njegov namen neupravičeno okoristiti se z nogometaševim ugledom, da bi pridobil nekatere finančne ugodnosti. EUIPO se je namreč, da bi prišel do te ugotovitve, oprl zlasti na objektivne elemente, ki izhajajo iz dokaznega gradiva, sestavljenega iz časopisnih člankov in člankov, objavljenih na spletu, ter na dejstvo, da je C. Moreira na isti dan vložil zahtevo za registracijo besedne znamke „IKER CASILLAS“ in zahtevo za registracijo znamke „NEYMAR“.

OBVESTILO: Znamka Skupnosti velja na celotnem ozemlju Evropske unije in obstaja skupaj z nacionalnimi znamkami. Zahteve za registracijo znamke Skupnosti se naslovijo na EUIPO. Zoper njegove odločbe se lahko vložijo tožbe pri Splošnem sodišču.

OBVESTILO: Pritožbo, omejeno na pravna vprašanja, je mogoče zoper odločbo Splošnega sodišča vložiti pri Sodišču v roku dveh mesecev in desetih dni od njene vročitve. Pritožba je predmet postopka predhodne dopustitve. V ta namen ji mora biti priložen predlog za dopustitev, v katerem je navedeno eno ali več pomembnih vprašanj, ki jih pritožba odpira za enotnost, doslednost ali razvoj prava Unije.

OBVESTILO: Namen tožbe za razglasitev ničnosti je razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki niso v skladu s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod določenimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo tožbo za razglasitev ničnosti. Če je tožba utemeljena, je akt razglašen za ničten. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki je nastala z razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega Sodišča ne zavezuje.

Celotno besedilo sodbe [T-795/17](#) je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793